

Kai Moltke: Også jeg kan for mit partis vedkommende tiltræde det stillede ændringsforslag. Den første del af lovforslaget er jo kun tekniske ændringer, og med de forholdsregler, der på anden måde er taget, har jeg ingen betænkeligheder ved at anbefale lovforslaget.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført, og anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, jeg har stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 1) findes i tidenden sp. 836, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 305).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Rasmussen: Vi er jo i den positive og meget lykkelige situation, at dette lovforslag kan vedtages enstemmigt tværs over partiskellene. Jeg tror også, at jeg kan sige, at man på Fyn glæder sig meget over det, der nu sker. De handicappedes forhold forbedres, forældre og pårørende kan, tror jeg, være tilfredse, og ikke mindst forsorgens medarbejdere får på længere sigt rigere

mulighed for at leve op til det, som disse medarbejdere meget gerne vil kunne leve op til; vi må jo desværre erkende, at de mange steder har haft meget dårlige arbejdsforhold at virke under.

Dette har vi fået konstateret ved et par besøg, bl. a. på børnehospitalet i Nyborg, men navnlig på Karens Minde her i København. På børnehospitalet i Nyborg var forholdene jo nogenlunde, men forholdene på Karens Minde, tør jeg nok sige, virkede meget deprimerende; jeg for mit vedkommende gik i hvert fald derfra med stor uro i sindet. Men jeg synes også, at man kunne gå derfra med den glade bevidsthed, at patienter og medarbejdere ret hurtigt kunne flytte over til Vangede, hvor de nu kommer til at leve og virke under helt moderne og tidssvarende forhold.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til herfra — og dér har jeg igen Karens Minde i tankerne — at udtale den største respekt og dybeste beundring for alle forsorgens medarbejdere, som mange gange under de dårligst tænkelige forhold udfører deres gerning. Jeg tror også at kunne sige, at dette lovforslag om Fyn vil bidrage til, at medarbejderne får helt anderledes gode forhold at virke under.

Når dette er sagt, vil jeg herudover sige bare to ting. For det første vil jeg pege på mindretallets indstilling. Den forekommer mig lidt uforståelig, al den stund man jo enigt i udvalget har sagt, at man i så stor udstrækning som overhovedet gør ligt bør hjælpe de forældre, som hidtil alene har påtaget sig arbejdet ved at have deres handicappede børn hjemme, ved forskellige foranstaltninger. Men vi har ikke ment det påkrævet at opstille det, jeg vil kalde en timeplan for alle de forskellige ting, som man måtte ønske at iværksætte. Vi synes, vi temmelig klart har givet udtryk for, at ved hjælpeforanstaltninger af forskellig art vil vi gerne bidrage til aflastning af den meget store byrde, som vi alle sammen føler det er for disse forældre, og derfor kan vi selvfølgelig også kun sige, at de mange forskellige ting, som man gør op fra mindretallets side, er noget, som vi i øvrigt mener er dækket ind af den flertalsindstilling, der angår dette specielle område.

Så vil jeg dernæst sige to ord om Østruplund ved Otterup. Selv om sagkundskaben